

Maskeli İleri Demokratlar ya da 12 Eylül İntikam Tugayları

İçeriği Yazan: [Gamze GÜNGÖRMÜŞ KONA](#) [1] Zaman: Paz, 08/04/2012 - 17:02

12 Eylül ile tanışıklık I : 1978 yılıydı, beni büyüten ve o dönem birlikte yaşadığım anneannem ile birlikte her zamanki gibi Yeldeğirmeni'ndeki evimizden çıkmış ve yürüme mesafesindeki okulunun yolunu tutmuştuk. Okul dönüşünde bana alacaklarının tatlı heyecanını derinden yaşarken, önümden koşarak iki adam geçti, sonrası ise yükselen silah sesleri, mahşeri karmaşa ve bir parkın duvarını kendine ve torununa siper eden yaşlı bir kadın.

12 Eylül ile tanışıklık II : 12 Eylül 1980, saat 05.30. Çalışan anne baba yanında geçirilen o tadı her dem damakta kalan klasik hafta sonu bitmiş ve hafta içi nöbeti devralacak anneanne yanına gidilmek üzere mesai başlamıştı. Annem ile birlikte arabamıza binmek üzere apartmanın merdivenlerinden inerken ne gece ne gündüz ne hafta sonu ne resmi tatil günü dinleyen mahalle bakkalımız (12 Eylül'ü dahi umursamamış olcak ki, askerlerin olası tüm hışmına rağmen) dükkanını 05.30'da açmış ve anneme ilk şahsi muhtırayı göndermişti: "Yenge darbe oldu nereye!!!"

Benim 12 Eylül ile kişisel tanışıklığım şaka gibi okunan bu iki küçük hikayeden ibarettir. Ailemde ya da yakın çevremde ne içeri atılan ne işkence gören ne de darbeyi yeren kimseye şahit olmadım. Bizim evde hep dualar okundu Evren ve koro arkadaşlarına, milleti bu dertten kurtardı diye. Hatta rahmetli babamın "Allah askeri başımızdan eksik etmesin, o zaman gör ne olur halimiz dediğine" sıklıkla şahit olmuşumdur.

İlkokul yıllarımdan son dönemine denk düşen 80 öncesi dönem ve ortaokul yıllarımdan başlarına gelen 80 darbesi hemen sonrası benim için tam bir dönüşüm dönemiydi. Kemalettin Tuğcu romanlarından klasiğe erken başlama zamanına denk düşen bu dönem ayrıca bilinç uyanışımı da beraberinde getirmişti. Ve elbette babamla fikir çatışmalarımın da başlangıcını. Askerleri her daim göklere çıkaran, darbeleri kutsayan babam evde beni vatan haini ilan etmiş ve "tek evladım var, bu da böyle çıktı" diye haykırmaya başlamıştı.

Bizim evin halleri çok normaldi. Asker bir babanın çocuğu bir babam ve yine asker bir babanın çocuğu bir anam vardı. Menderes ve Demirel'den başkaca bir siyasi kudretli tanımayan bir siyasi kültür ortamı/zihniyeti, bir memur ve memnun zihniyet, bir vasati kültür ortamı, bir vasati din-kul ilişkisi ve gerçek bir Atatürk severlik. Böylesi bir kültürel, siyasal, toplumsal, dinsel dokunun paralellik kurabileceği ne kadar özne ve karşılık var ise bizim evin hallerinde de o türden bir paralellik mevcuttu: Az din, çok Atatürk, bol Demirel ve bir sürü ulu, omuzu kalabalığa büyük hayranlık.

Benim asıl öfkem; öğretildiğinden başka bir şeyi öğrenmeye yeltenmediği için siyasi, kültürel ve toplumsal tercihleri bu sembollerden ibaret kalmış anam ve babama değil, asıl öfkem; 12 Eylül'ün soğuk ve acımasız yüzüyle ya da yüzüzlüğüyle bire bir ilişkisi olmuş, poposuna cop sokulmuş, bu aynı cop oğlunun ağzına tıklanmış, kaka yedirilmiş, köy meydanında evlat ve karılarının önünde çırılçıplak soyularak oyun havası oynatılmış, marş söylenmekten sağır edilmiş, elektrik verilmekten

aklını yitirmiş, basınçlı su tutlmaktan sersemletilmiş ve sonrasında hem topluma hem de kendine yabancılaşmış, kin ve öfkeyle dolmuş gerçek 12 Eylül mağdurlarının haklı infialine değil, benim asıl öfkem; o zaman da şimdi de sırça köşklerinde uzaktan kumanda ile menfaatleri için çığırtkanlık yapan tuzu kuru akademisyen, gazeteci, sivil bürokrat ve siyasetçi, işadami zevatın tümüne.

Yani kısaca öfkem; siyasi rüzgar şimdilerde arkalarından değil de önlerinden estiğı için hızı kesilmiş Kemalistlere, askerlere, askerseverlere, ulusalcılara “bir tekme de ben vurayım” hesabı yapan ya da güçlü mü güçlü siyasi iktidardan ekonomik ve siyasi alanlarda nemalanabilmek için bu kitlelere düşman görünmeye çalışan çıkarıcı bazı dönemlerin “Evren, Şahinkaya kafes içinde/sedyeyle mahkemeye getirilsin” feryatları.

Siz o iki 90’lık adamı oraya getirtmek için çığırtkanlık yapacağınıza, 12 Eylül ortamını elbirliğıyle hazırlayan unsurların peşine düşün, toplu katliamlarla sonuçlanan faili meçhullerin üzerine gidin, elden ele dolaşan silahlarla kesimleri birbirine kırdıranları kovalayın, asker goygoyculuğı için halkı dezenforme eden medya ağababalarını afişe edin, asker üzerinden zengin olanları deşifre edin, bizzat işkence yapanların yargılanması için baskı oluşturun. O iki 90’lığı oraya getirseniz ne olur, onlar yaş haddinden affedilir de Tarih sizi affeder mi? Amma diğerlerinin peşine düşerseniz o zaman işte ardınızda bir hoş seda bırakırsınız.

Doç. Dr. Gamze GÜNGÖRMÜŞ KONA

gamze.kona@politikadergisi.com

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [2]

Kaynak URL (03/05/2024 - 08:39 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/maskeli-ileri-demokratlar-ya-da-12-eylul-intikam-tugaylari>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/gamze-gungormus-kona>

[2] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>